

УДК 342.9(477)

DOI: <http://doi.org/10.5281/zenodo.16746391>

А.Е. ЯЦИНА,

здобувач ПВНЗ "Університет сучасних знань", м. Київ, Україна;

e-mail: sekretariat@umk.edu.ua;

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3229-6399>

РІВНІ ВЗАЄМОДІЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

A.E. YATSYNA,

PhD Applicant, Private Higher Educational Institution "University of Modern Knowledge",

Kyiv, Ukraine; e-mail: sekretariat@umk.edu.ua;

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-3229-6399>

LEVELS OF INTERACTION BETWEEN THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE AND OTHER ENTITIES OF THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR

АНОТАЦІЇ (ABSTRACTS), КЛЮЧОВІ СЛОВА (KEYWORDS)

Постановка проблеми. В умовах триваючих воєнних загроз та гібридних викликів питання ефективної взаємодії Служби безпеки України (СБУ) з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони набуває особливого значення. Недостатня узгодженість дій на різних рівнях управління може знижувати оперативність реагування та результативність спільних заходів, що потребує наукового уточнення структури, рівнів і механізмів такої взаємодії. **Мета** дослідження. Метою роботи є визначення рівнів взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони. **Методи:** діалектичний метод використано для з'ясування взаємозв'язку між рівнями взаємодії та правовим статусом її суб'єктів; системно-структурний метод дав змогу виокремити три рівні взаємодії (загальнодержавний, регіональний, місцевий) і встановити логічні зв'язки між ними; порівняльно-правовий метод застосовано для аналізу особливостей регіональної структури СБУ та її відповідності адміністративно-територіальному устрою держави; функціональний метод використано для обґрунтування ролі кожного рівня у забезпеченні національної безпеки. **Результати.** Встановлено, що рівні взаємодії СБУ з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони визначаються обсягом компетенції, характером завдань і наявними оперативними потребами. На загальнодержавному рівні взаємодія здійснюється між центральними органами управління та спрямована на координацію, розробку спільних нормативно-правових актів і стратегічних рішень. Регіональний рівень характеризується адаптацією взаємодії до територіальної специфіки, рівня безпеки та соціально-економічних умов. На місцевому рівні взаємодія є найбільш оперативною і спрямована на забезпечення національної безпеки в межах окремих об'єктів і населених пунктів. **Висновки.** Взаємодія Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки має тривірневу структуру: загальнодержавну, регіональну та місцеву. Її ефективність залежить від нормативного врегулювання, координації зусиль і здатності до гнучкого реагування на динамічні загрози. Запропонована модель дозволяє підвищити узгодженість дій суб'єктів безпеки та сприяє зміцненню національної обороноздатності держави.

Ключові слова: рівні; взаємодія; Служба безпеки України; суб'єкти; сектор безпеки та оборони

***

Problem statement. In the context of ongoing military threats and hybrid challenges, the issue of effective interaction between the Security Service of Ukraine (SSU) and other entities of the security and defense sector acquires special importance. Insufficient coordination of actions at different management levels can reduce the responsiveness and effectiveness of joint measures, which requires scientific clarification of the structure, levels, and mechanisms of such interaction. **Purpose.** The purpose of this work is to define the levels of interaction between the Security Service of Ukraine and other entities of the security and defense sector. **Methods.** The *dialectical method* was used to determine the interrelation between the levels of interaction and the legal status of its entities; the *system-structural method* made it possible to distinguish three levels of interaction (national, regional, and local) and establish logical connections between them; the *comparative legal method* was applied to analyze the peculiarities of the regional structure of the SSU and its conformity with the administrative-territorial organization of the state; the *functional method* was used to substantiate the role

of each level in ensuring national security. **Results.** It was established that the levels of interaction between the SSU and other entities of the security and defense sector are determined by the scope of competence, the nature of the tasks, and operational needs. At the national level, interaction takes place among central governing bodies and focuses on coordination, development of joint regulatory acts, and strategic decisions. The regional level is characterized by the adaptation of interaction to territorial specificities, security conditions, and socio-economic factors. At the local level, interaction is the most dynamic and aimed at ensuring national security within individual facilities and settlements.

Conclusions. The interaction of the Security Service of Ukraine with other entities of the security sector has a three-level structure: national, regional, and local. Its effectiveness depends on regulatory support, coordination of efforts, and the ability to flexibly respond to dynamic threats. The proposed model enhances the coherence of actions among security entities and contributes to strengthening the national defense capability of the state.

Keywords: levels; interaction; Security Service of Ukraine; entities, security and defense sector

Постановка проблеми

У реаліях сьогодення Служба безпеки України (СБУ) є ключовим суб'єктом сектору безпеки та оборони держави, що виконує центральну роль у забезпеченні національної безпеки, захисті суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності та інтересів України та її населення. Її діяльність спрямована на виявлення, попередження і нейтралізацію загроз, що походять як ззовні, так і зсередини держави. Основна сутність діяльності СБУ полягає у поєднанні контррозвідувальної, антитерористичної, інформаційно-аналітичної та правоохоронної функцій, що забезпечує комплексний підхід до охорони національної безпеки. Разом із тим, реалізація завдань СБУ у досліджуваній сфері вимагає належної взаємодії з іншими суб'єктами, кожен із яких володіє своїм, особливим правовим статусом. При цьому така взаємодія здійснюється на різних рівнях, розгляду яких і буде присвячено дане наукове дослідження.

Щодо наукових досліджень із проблематики, то, наприклад, О.М. Ключев зосереджував увагу на системно-управлінських аспектах взаємодії СБУ, зокрема на координаційних механізмах між спецслужбами, правоохоронними органами й органами державної влади. Його підхід базувався на інституційно-правовому аналізі, вивченні ролі СБУ у структурі національної безпеки та формуванні міжвідомчих алгоритмів реагування на загрози. А.А. Нікітін досліджував організаційно-функціональні рівні співпраці, включно з тактичним, оперативним і стратегічним рівнями взаємодії СБУ з іншими елементами сектору безпеки; аналізував ефективність координації під час кризових ситуацій, у протидії гібридним загрозам і тероризму. А.А. Русецький розглядав тему з позицій державного управління та міжвідомчої кооперації, наголошуючи на необхідності єдиної системи управління безпекою; приділяв увагу питанням інформаційної взаємодії, узгодження повноважень і забезпе-

чення контролю за спільними операціями. Разом із тим, в наявності проблематики все ще є певні прогалини.

Тому *мета* статті полягає у тому, щоб виділити рівні взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони. *Новизна* статті полягає в опрацюванні теоретичного підходу щодо характеристики рівнів взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони. Її *завданнями* є: здійснити аналіз норм чинного законодавства, яке регулює діяльність СБУ у сфері національної безпеки та оборони; розкрити специфіку взаємодії СБУ із суб'єктами сектору безпеки та оборони на різних рівнях.

Територіальні підходи до визначення рівнів взаємодії у секторі безпеки та оборони

У правовій літературі присутні різноманітні підходи до визначення рівнів взаємодії у секторі безпеки та оборони. В більшості випадків при розмежуванні рівнів взаємодії дослідники виходять саме з територіального критерія поділу її суб'єктів. Так, при дослідженні рівнів взаємодії із забезпечення публічної безпеки та порядку В.Ю. Єна виділяє три основні рівні: загальнодержавний, регіональний і місцевий. На загальнодержавному рівні ключову роль відіграють центральні органи виконавчої влади, які координують діяльність підпорядкованих структур з урахуванням стратегічних завдань і загальнонаціональних загроз. На регіональному рівні взаємодіють обласні управління поліції, підрозділи ДСНС, Нацгвардії, СБУ, плануючи спільні превентивні заходи та реагування на надзвичайні події. Місцевий рівень передбачає тісну співпрацю поліції з органами місцевого самоврядування, громадськими формуваннями та населенням для реалізації принципів "community policing" і щоденного забезпечення публічної безпеки і порядку [1, с.855]. Отже, місцевий рівень взаємодії означає тісний зв'язок з громадськістю, органами місцевого самовряду-

вання, перевагами якого є оперативне реагування на зміну фактичних умов реалізації поставлених завдань.

Подібний територіальний наголос в своєму дослідженні робить й В.Л. Ортинський, який відзначає, що важливим моментом взаємодії підрозділів СБУ, МВС, ДФСУ та ДПСУ є їх однаковий стан як окремих правоохоронних органів та спільна мета, а також право застосування легального примусу щодо правопорушників. Зазначена взаємодія має здійснюватися: а) на державному рівні – між центральними апаратами СБУ, МВС, ДМСУ, ДПСУ; б) на обласному рівні – між головними управліннями, управліннями СБУ, Головним управлінням МВС областях і містах; митними органами; управліннями ДФСУ чи окремими прикордонними загонами; в) на міському та районному рівні – між міськрайлінівділами (управліннями) головних управлінь, міськими, районними та міжрайонними відділами СБУ, МВС, митницями чи митними постами, підрозділами ДФСУ [2, с.9].

А.А. Нікітін виділяє такі рівні взаємодії суб'єктів сектору безпеки та оборони: загальнодержавний, галузевий, регіональний місцевий та об'єктовий [3, с.137]. Тож автор поєднує територіальний розподіл суб'єктів взаємодії з їх галузевою приналежністю. Схожі критерії покладені і у виділенні рівнів взаємодії у Стратегії інтегрованого управління кордонами на період до 2025 року. Нею передбачено, що суб'єктами інтегрованого управління кордонами є МВС, МЗС, Мінрозвитку, Мінфін, Держприкордонслужба, ДМС, Держмитслужба, СБУ, Національна поліція, Національна гвардія, Держпродспоживслужба, Збройні Сили (Повітряні та Військово-Морські Сили), які взаємодіють на відомчому, міжвідомчому, державному та міжнародному рівнях для досягнення цілей державної політики у сфері інтегрованого управління кордонами [4].

Згідно Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю вона здійснюється: на центральному рівні – між Головним управлінням по боротьбі з організованою злочинністю МВС України та Головним управлінням по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю СБУ; на регіональному рівні – між управліннями по боротьбі з організованою злочинністю головних управлінь, управлінь МВС України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі й головними відділами (відділами) по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю органів СБУ в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі [5].

Отже, названою Інструкцією встановлюється два рівня такої взаємодії: центральний та регіональний, що по суті відповідає загальноприйнятому поділу структури більшості органів публічної влади.

Структура Служби безпеки України як основа рівневої взаємодії

В основу виділення рівнів розглядуваної взаємодії доцільно покласти насамперед структуру самої СБУ. Як справедливо відмічає О.М. Антонюк, виконавчі органи державної влади утворюються на трьох рівнях – вищому (національному), центральному (регіональному) та місцевому (муніципальному) рівнях [6, с.212]. Схожі принципи покладені й у структурний розподіл СБУ з урахуванням специфіки її функціональних завдань [7]. Систему Служби безпеки України складають Центральне управління СБУ, підпорядковані йому регіональні органи, органи військової контррозвідки, військові формування, а також навчальні, науково-дослідні та інші заклади СБУ [8]. Кожен з перелічених елементів системи СБУ має своє призначення та обумовлену ним низку повноважень. М.М. Швайка структуру СБУ подає за такими ланками: 1) центральна керівна ланка – Центральне управління СБУ; 2) регіональна ланка – обласні управління СБУ, їхні міжрайонні, районні та міські підрозділи; органи і підрозділи СБУ на державних стратегічних об'єктах і територіях, у військових формуваннях; 3) спеціалізована ланка – Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах СБУ; Центр спеціальних операцій боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів; Ситуаційний центр забезпечення кібербезпеки; 4) науково-дослідна і навчальна ланка – Український науково-дослідний інститут спеціальної техніки та судових експертиз СБУ; Національна академія СБУ; Інститут підготовки юридичних кадрів для СБУ Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого; 5) профільна ланка – Військово-медичне управління СБУ; Об'єднаний центр з координації пошуку та звільнення незаконно позбавлених волі осіб внаслідок агресії проти України; Галузевий державний архів СБУ [8, с.285]. Перелічені ланки відрізняються як своїми безпосередніми завданнями, так і функціями, якими вони наділені для їх виконання. Взаємодія окремих ланок з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони відбувається в межах їх призначення та завдань.

Керівництво всією діяльністю СБУ, її Центра-

льним управлінням здійснює Голова, який призначається на посаду та звільняється з посади Президентом України. Він несе персональну відповідальність за виконання завдань, покладених на СБУ [7]. Отже, Голова СБУ є суб'єктом, що здійснює взаємодію на загальнодержавному рівні. В свою чергу Центральне управління Служби безпеки України координує та контролює діяльність регіональних органів, органів військової контррозвідки, закладів та установ Служби безпеки України [7]. Наразі до складу Центрального управління входять апарат Голови СБУ та функціональні підрозділи: контррозвідки, захисту національної державності, контррозвідувального забезпечення об'єктів критичної інфраструктури та протидії фінансуванню тероризму, контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, охорони державної таємниці та ліцензування, з протидії системним загрозам управлінню державою, боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів, оперативно-технічних заходів, оперативного документування, слідчий, інформаційно-аналітичного, кадрового, правового, господарського, фінансового, медичного та інших видів забезпечення оперативно-службової діяльності СБУ [7]. Отже, відповідні підрозділи здійснюють взаємодію в межах своєї спеціалізації, координують зусилля регіональних органів СБУ у цих сферах, їх співпрацю з відповідними ланками інших органів державної влади (ЗСУ, НПУ тощо).

Центральне управління СБУ видає положення, накази, розпорядження, інструкції, дає вказівки, обов'язкові для виконання у її системі. Зазначені акти не підлягають виконанню, якщо в них встановлюються не передбачені законодавством додаткові повноваження органів і співробітників СБУ або антиконституційні обмеження прав та свобод громадян [9]. Значна кількість підзаконних нормативно-правових актів, які визначають принципи, завдання та порядок взаємодії, приймається саме на центральному (загальнодержавному) рівні за узгодженістю між декількома центральними органами управління органів виконавчої влади, які складають сектор безпеки та оборони.

Регіональні та спеціалізовані форми взаємодії СБУ з іншими суб'єктами сектору безпеки

Регіональні органи Служби безпеки України у своїй оперативно-службовій діяльності є неза-

лежними від органів місцевої державної адміністрації та місцевого самоврядування, посадових осіб, партій і рухів. Органи військової контррозвідки створюються для контррозвідувального забезпечення Збройних Сил України і Державної прикордонної служби України та інших військових формувань, дислокованих на території України [10, с.389]. Як відмічає О.М. Ключев, сутність правоохоронної діяльності на регіональному рівні обумовлена з одного боку багатогранністю функцій, які виконуються її підсистемами (адміністративна, кримінальна, охоронна, розшукова, профілактична та ін.), а з іншого – розподіленням їх з урахуванням адміністративно-територіального розподілу України [11, с.356]. Іншими словами, не можна говорити про регіональний рівень управлінської діяльності без певної прив'язки до адміністративно-територіального поділу.

На сьогодні відповідно до чинного законодавства регіональними органами СБУ є: головні управління СБУ: а) в Автономній Республіці Крим; б) у м. Києві та Київській області; в) в Донецькій та Луганській областях; управління СБУ у Вінницькій, Волинській, Дніпропетровській, Житомирській, Закарпатській, Запорізькій, Івано-Франківській, Кіровоградській, Львівській, Миколаївській, Одеській, Полтавській, Рівненській, Сумській, Тернопільській, Харківській, Херсонській, Хмельницькій, Черкаській, Чернівецькій, Чернігівській областях та управління СБУ у м. Севастополі [12].

Як підкреслює С.М. Бережний, особливостями цієї системи є те, що: по-перше, регіональні органи СБ України можуть бути створення без врахування принципу територіальності, іншими словами їх кількість і локації можуть не збігатись із адміністративно-територіальним поділом країни; по-друге, регіональні органи СБ України не обмежуються суто територіальними підрозділами у областях, натомість до них доцільно відносити: Інститут підготовки юридичних кадрів (далі – ІПЮК), Науково-дослідний інститут спеціальної техніки та судових експертиз СБ України (далі – ІСТЕ СБ України), Військово-медичне управління (далі – ВМУ) тощо [13, с.702]. Очевидним фактом того, що в деяких випадках регіональні органи СБУ не співпадають з поділом України на адміністративно-територіальні одиниці (зокрема виокремлення головного управління СБУ в Донецькій та Луганській областях), є наслідком повномасштабного вторгнення та окупації частини країни.

Регіональні органи СБУ здійснюють взаємо-

дію з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони з метою підвищення ефективності виконання своїх завдань. Слід відмітити, що не зважаючи на те, що регіональні органи можуть не співпадати з адміністративно-територіальним поділом країни, їх компетенція охоплює ті регіони, які пов'язані один з одним як територіально, так і багато в чому за іншими показниками: рівнем безпеки, соціально-економічним та іншим становищем. Цей фактор дозволяє враховувати особливості умов реалізації діяльності в сфері безпеки та оборони, оперативно реагувати на зміни, які відбуваються, ефективніше знаходити точки перетину інтересів з іншими суб'єктами, які здійснюють діяльність на регіональному рівні та адаптовані до місцевих умов та потреб населення.

Характерними ознаками регіональної взаємодії правоохоронних органів А.А. Русецький справедливо називає такі: оперативність та своєчасність; територіальна єдність; мобілізаційна цілісність та ефективність виконання покладених завдань; прямі зв'язки між суб'єктами правоохоронної діяльності; постійний зв'язок з органами місцевого самоврядування [14, с.282]. Регіональний рівень взаємодії між суб'єктами має тактичне значення, оскільки мова йде про предметну узгоджену реалізацію безпосередніх завдань СБУ за сприянням інших учасників сектору безпеки та оборони.

Окремо слід розібрати взаємодію спеціалізованих елементів системи СБУ як певних профільних установ, які здійснюють особливе функціональне призначення. Як приклад, Антитерористичний центр є постійно діючим органом при СБУ, який здійснює координацію діяльності суб'єктів боротьби з тероризмом у запобіганні терористичним актам щодо державних діячів, критичних об'єктів життєзабезпечення населення, об'єктів підвищеної небезпеки, актам, що загрожують життю і здоров'ю значної кількості людей, та їх припиненні. Центр відповідно до покладених на нього завдань: встановлює з дозволу Голови СБУ зв'язки та здійснює взаємодію зі спеціальними службами, правоохоронними органами іноземних держав та міжнародними організаціями з питань боротьби з тероризмом, бере участь у підготовці проектів міжнародних договорів України у сфері боротьби з тероризмом; координує і організовує підготовку і проведення заходів щодо припинення терористичних проявів, а також дії підрозділів і сил, які залучаються до здійснення цих заходів та ін. Центр серед іншого має право залучати до проведен-

ня заходів боротьби з тероризмом, у тому числі для здійснення аналізу поточних ризиків і загроз у сфері боротьби з тероризмом, фахівців (експертів) суб'єктів боротьби з тероризмом, центральних і місцевих органів виконавчої влади, організацій та установ (за згодою їх керівників) [15]. Отже, його діяльність пов'язана з організації взаємодії між різними суб'єктами щодо запобігання, відвернення терористичних актів та їх припинення, мінімізації негативних наслідків. Взаємодія у такій сфері має цілеспрямований, динамічний характер, береться до уваги широке коло різноманітних факторів, залучаються всі можливі суб'єкти для забезпечення виконання поставлених цілей.

Висновки

Рівні взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони зумовлюються їхнім правовим статусом, обсягом компетенції, завданнями спільної діяльності та оперативними потребами, які реалізуються в процесі взаємодії. Відповідно, доцільно виокремити такі рівні:

1) загальнодержавний (стратегічно-управлінський) – охоплює взаємодію між Головою та Центральним управлінням СБУ і центральними органами виконавчої влади, що входять до складу сектору безпеки та оборони. На цьому рівні вирішуються питання стратегічного значення, приймаються спільні нормативно-правові акти, здійснюється координація діяльності суб'єктів нижчих рівнів;

2) регіональний (оперативно-тактичний) – передбачає спільну діяльність суб'єктів сектору безпеки та оборони з урахуванням територіальної специфіки виконання завдань, зокрема безпекових, соціально-економічних та інфраструктурних умов конкретних регіонів;

3) місцевий (об'єктовий) – охоплює взаємодію районних, міських та інших підрозділів СБУ з відповідними структурами. Цей рівень характеризується найбільшою оперативністю та динамічністю реагування на зміни обстановки, спрямований на безпосереднє забезпечення національної безпеки на окремих об'єктах і в конкретних населених пунктах.

Конфлікт інтересів

Конфлікт інтересів у процесі підготовки, написання та публікації матеріалу відсутній.

Вираз вдячності

Дослідження виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт ПВНЗ "Університет сучасних знань".

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Єна В. Ю. Рівні, межі та напрями взаємодії між суб'єктами, які виконують завдання із забезпечення публічної безпеки і порядку. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2025. № 1 (34). С. 853-862.
2. Ортинський В. Взаємодія підрозділів правоохоронних органів України у протидії контрабанді наркотичних засобів: теоретичні та практичні аспекти. *Вісник Національного університету "Львівська політехніка"*. Серія : Юридичні науки. 2017. Вип. 884. С. 4-10.
3. Нікітін А. А. Деякі питання взаємодії Національної поліції України під час захисту національних інтересів в умовах воєнного стану. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2022. № 1-2. С. 133-139.
4. Стратегія інтегрованого управління кордонами на період до 2025 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 24.07.2019 № 687-р. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-2019-%D1%80#Text>
5. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю: Наказ Міністерства внутрішніх справ України та Центрального управління Служби безпеки України від 10.06.2011 № 317/235. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11#Text>
6. Антонюк О. М. Взаємодія органів виконавчої влади на базовому рівні у процесі оптимізації повноважень органів місцевого самоврядування. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2022. № 71. С. 210-215.
7. Про Службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 № 2229-XII. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>
8. Швайка М. М. Місце і значення Служби безпеки України в реалізації адміністративно-правового механізму забезпечення прав і свобод громадян. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2023. № 9. С. 282-286. <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2023/09/49.pdf>
9. Про загальну структуру і чисельність Служби безпеки України: Закон України від 20.10.2005 № 3014-IV. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3014-15#Text>
10. Шапіро В. С., Куцомеля І. І. Теоретичні засади дослідження організації процесу управління Служби безпеки України. *Порівняльне-аналітичне правознавство*. 2018. № 5. С. 388-391.
11. Ключев О. М. Особливості правоохоронної діяльності ОВС на регіональному рівні. *Форум права*. 2011. № 3. С. 352-357. http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2011_3_60
12. Питання Служби безпеки України: Указ Президента України від 27.12.2005 № 1860/2005. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1860/2005#n13>
13. Бережной С. М. Характеристика організаційно-штатної структури Служби безпеки України як суб'єкта захисту державного суверенітету та територіальної цілісності. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 9. С. 701-704. <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ab308d1f-60de-4074-bc2d-933f1bf4d9e2/content>
14. Русецький А. А. Система правоохоронних органів, які взаємодіють на регіональному рівні та особливості координації їх правоохоронної діяльності. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2018. Вип. 1(22). Т. 2. С. 280-283.
15. Про Положення про Антитерористичний центр та його координаційні групи при регіональних органах Служби безпеки України: Указ Президента України від 14.04.1999 № 379/99. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99#Text>

REFERENCES

1. Yena, V. Yu. (2025). Rivni, mezhi ta napriamy vzaïemodii mizh subiektamy, yaki vykonuiut zavdannia iz zabezpechennia publichnoi bezpeky i poriadku [Levels, limits, and directions of interaction between entities performing tasks to ensure public safety and order]. *Visnyk Kryminolohichnoi asotsiatsii Ukrainy*, 1(34), 853–862 (in Ukr.).
2. Ortynskyi, V. (2017). Vzaïemodiia pidrozdiliv pravookhoronnykh orhaniv Ukrainy u protydiï kontrabandi narkotychnykh zasobiv: teoretychni ta praktychni aspekty [Interaction of law enforcement units of Ukraine in combating drug smuggling: Theoretical and practical aspects]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politekhnika"*. Seriia: Yurydychni nauky, (884), 4–10 (in Ukr.).
3. Nikitin, A. A. (2022). Deiaki pytannia vzaïemodii Natsionalnoi politsii Ukrainy pid chas zakhystu natsionalnykh interesiv v umovakh voïennoho stanu [Some issues of interaction of the National Police of Ukraine in protecting national interests under martial law]. *Pivdenoukrainskyi pravnychyï chasopys*, (1–2), 133–139 (in Ukr.).
4. Kabinet Ministriv Ukrainy. (2019). *Stratehiia intehrovanoho upravlinnia kordonom na period do 2025 roku* [Integrated Border Management Strategy until 2025]. Rozporiadzhennia (24.07.2019 No. 687-r). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/687-2019-%D1%80#Text> (in Ukr.).
5. Ministerstvo vnutrishnikh sprav Ukrainy & Tsentralne upravlinnia Sluzhby bezpeky Ukrainy. (2011). *Pro*

- zatverdzhennia Instruksii pro vzaiemodiiu pravookhoronnykh orhaniv u sferi borotby z orhanizovanoi zlochynnistiu [On approval of the Instruction on interaction of law enforcement agencies in combating organized crime]. Nakaz (10.06.2011 No. 317/235). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0822-11#Text> (in Ukr.).
6. Antoniuk, O. M. (2022). Vzaiemodiia orhaniv vykonavchoi vldy na bazovomu rivni u protsesi optymizatsii povnovazhen orhaniv mistsevoho samovriaduvannia [Interaction of executive authorities at the basic level in the process of optimizing the powers of local self-government bodies]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu*, (71), 210–215 (in Ukr.).
  7. Verkhovna Rada Ukrainy. (1992). *Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy* [On the Security Service of Ukraine]. Zakon Ukrainy (25.03.1992 No. 2229-12). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text> (in Ukr.).
  8. Shvaika, M. M. (2023). Mistse i znachennia Sluzhby bezpeky Ukrainy v realizatsii administratyvno-pravovoho mekhanizmu zabezpechennia prav i svobod hromadian [The place and significance of the Security Service of Ukraine in implementing the administrative and legal mechanism for ensuring citizens' rights and freedoms]. *Analychno-porivnialne pravoznavstvo*, (9), 282–286. <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2023/09/49.pdf> (in Ukr.).
  9. Verkhovna Rada Ukrainy. (2005). *Pro zahalnu strukturu i chyselnist Sluzhby bezpeky Ukrainy* [On the general structure and number of the Security Service of Ukraine]. Zakon Ukrainy (20.10.2005 No. 3014-4). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3014-15#Text> (in Ukr.).
  10. Shapiro, V. S., & Kutsomelia, I. I. (2018). Teoretychni zasady doslidzhennia orhanizatsii protsesu upravlinnia Sluzhby bezpeky Ukrainy [Theoretical principles of studying the organization of the management process of the Security Service of Ukraine]. *Porivnialne-analychne pravoznavstvo*, (5), 388–391 (in Ukr.).
  11. Kliuiev, O. M. (2011). Osoblyvosti pravookhoronnoi diialnosti OVS na rehionalnomu rivni [Features of law enforcement activity of internal affairs bodies at the regional level]. *Forum prava*, (3), 352–357. http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2011_3_60 (in Ukr.).
  12. Prezydent Ukrainy. (2005). *Pytannia Sluzhby bezpeky Ukrainy* [Issues of the Security Service of Ukraine]. Ukaz (27.12.2005 No. 1860/2005). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1860/2005#n13> (in Ukr.).
  13. Berezhnoi, S. M. (2022). Kharakterystyka orhanizatsiino-shtatnoi struktury Sluzhby bezpeky Ukrainy yak subiekta zakhystu derzhavnoho suverenitetu ta terytorialnoi tsilisnosti [Characteristics of the organizational and staffing structure of the Security Service of Ukraine as a subject of protecting state sovereignty and territorial integrity]. *Yurydychnyi naukovi elektronnyi zhurnal*, (9), 701–704. <https://dspace.univd.edu.ua/server/api/core/bitstreams/ab308d1f-60de-4074-bc2d-933f1bf4d9e2/content> (in Ukr.).
  14. Rusetskyi, A. A. (2018). Systema pravookhoronnykh orhaniv, yaki vzaiemodiiut na rehionalnomu rivni ta osoblyvosti koordynatsii yikh pravookhoronnoi diialnosti [The system of law enforcement agencies interacting at the regional level and the specifics of coordination of their law enforcement activities]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*, 1(22), vol. 2, 280–283 (in Ukr.).
  15. Prezydent Ukrainy. (1999). *Pro Polozhennia pro Antyterorystychnyi tsentr ta yoho koordynatsiini hrupy pry rehionalnykh orhanakh Sluzhby bezpeky Ukrainy* [On the Regulation on the Anti-Terrorist Center and its coordination groups under regional bodies of the Security Service of Ukraine]. Ukaz (14.04.1999 No. 379/99). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/379/99#Text> (in Ukr.).

ІНФОРМАЦІЯ ПРО СТАТТЮ (ARTICLE INFO)

Published in:
Форум права: 83 pp. 149-155 (3).

Related identifiers:
10.5281/zenodo.16746391
http://forumprava.pp.ua/files/149-155-2025-3-FP-Yatsyna_19.pdf
http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2025_3_19.pdf

License (for files):
[Creative Commons Attribution 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

Received: 18.08.2025
Accepted: 06.09.2025
Published: 08.09.2025
Available online: 08.09.2025
Cite as:

Яцина, А. Е. (2025). Рівні взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони. *Форум права*, 83(3), 149–155. <http://doi.org/10.5281/zenodo.16746391>

Yatsyna, A. E. (2025). Rivni vzayemodiyi Sluzhby bezpeky Ukrainy z inshymy subyektamy sektoru bezpeky ta oborony [Levels of Interaction between the Security Service of Ukraine and Other Entities of the Security and Defense Sector]. *Forum prava*, 83(3), 149–155. <http://doi.org/10.5281/zenodo.16746391>